

OPINIE SEPARATĂ

Contrar opiniei majoritare, apreciez că cererile de revocare și înlocuire a măsurii arestării preventive, formulate de inculpatul Cioacă Constantin Cristian, trebuiau respinse, întrucât faptele pretins a fi comise în perioada 29/30.08.2007, ce fac obiectul judecării în apel, în raport cu probele administrate, se circumstanțiază cerinței prevăzute în art.223 alin.2 Cod procedură penală și conferă încă rezonabilitatea măsurii arestării preventive sub aspectul termenului care o afectează, atât din punctul de vedere al procedurii interne, cât și prin prisma exigențelor statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, astfel încât se constată inexistența vreunui temei care să justifice înlocuirea măsurii la acest moment al procedurii penale.

Pentru că nu a trecut mult de la ultima cerere privind înlocuirea măsurii privative de libertate, formulată de inculpat, cât și de la confirmarea soluției de menținere a arestului preventiv de către instanța supremă - Înalta Curte de Casație și Justiție -, amintesc, din nou, că după pronunțarea unei hotărâri de condamnare nedefinitivă, durata arestării preventive a unei persoane pe parcursul judecării apelului sau recursului se analizează din perspectiva art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului privind dreptul la un proces echitabil.

În art. 6 paragr.1 din Convenția Europeană se stipulează că „ Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa (...).”.

Termenul rezonabil în cazul acestei din urmă prevederi are ca moment de început (dies a quo) „ formularea unei acuzații în materie penală” a cărei semnificație a fost stabilită pe calea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza Eckle c.R.F.G., hotărârea din 15 iulie 1982, în & 73, și anume „ notificarea oficială provenită de la o autoritate competentă a învinuirii de a fi săvârșit o faptă penală, ceea ce corespunde ideii de **consecințe importante** cu privire la situația persoanei suspectate”, iar ca moment final (dies ad quem), tot pe cale jurisprudențială, s-a stabilit că termenul se raportează la pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau de achitare, respectiv de încetare a procesului penal.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului în cauza *Allenet de Ribemont c.Franței*, hotărârea din 10 februarie 1995, în & 47 a stabilit că durata rezonabilă a procedurii se apreciază în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, după următoarele criterii: complexitatea cauzei în fapt și în drept, comportamentul părților, comportamentul autorităților și importanța pentru cel interesat a obiectului procedurii.

Este adevărat că, potrivit jurisprudenței instanței de contencios european, perioada detenției în timpul procedurilor în apel sau casație nu poate fi examinată prin prisma art. 5 paragr.3, ci potrivit art. 6 paragr.1, care are în vedere durata unui proces în ansamblul său, raportată, evident, la momentul privării de libertate a persoane suspectate.

Dar tot atât de adevărat este și faptul că formularea unei acuzații penale în sensul jurisprudenței CEDO care să producă „ consecințe importante cu privire la situația persoanei inculpatului” trebuie raportată la data de 5 decembrie 2012 când s-a dispus privarea de libertate, respectiv arestarea preventivă a inculpatului.

Aici este punctul care a marcat inițial divergența, respectiv definirea termenului rezonabil al arestării și a noțiunii de proces echitabil.

Din jurisprudența instanței de contencios european rezultă că, sintagma „formularea unei acuzații în materie penală” împotriva persoanei suspectate trebuie să corespundă ideii de producere a unor consecințe importante cu privire la situația juridică a inculpatului suspectat de săvârșirea unor infracțiuni. Problema care se ridică este aceea a definirii conceptului de „consecințe importante”.

În contextul concret al prezentei cauze, „consecințe importante” pentru persoana inculpatului Cioacă Cristian Constantin sunt cele care afectează grav starea de libertate a acestuia și îngreșează fundamental dreptul său la libertatea de mișcare.

Or, în speță, astfel de consecințe juridice nu s-au produs la momentul când s-a dispus începerea urmăririi penale față de inculpat pentru săvârșirea infracțiunii de omor calificat, prev. de art.174, 175 lit.c Cod penal, marcat prin rezoluția procurorului nr.1249/P/2007 din 18 septembrie 2007, ci la momentul când față de inculpat s-a dispus arestarea preventivă la data de 05.12.2012, până atunci inculpatului nefiindu-i îngreșate drepturile, chiar lucrând în continuare ca polițist.

Pentru aceste motive pertinente, în aprecierea opiniei separate, acesta este momentul decisiv a fi luat în calcul pentru evaluarea situației juridice a inculpatului, în sensul respectării dreptului la un proces echitabil, privit prin prisma rezonabilității detenției preventive, respectiv data arestării, de 05.12.2012.

Așa cum am arătat, analiza termenului rezonabil trebuie făcută prin raportare la situația concretă ce rezultă din această cauză și în funcție de circumstanțele sale: complexitatea cauzei, comportamentul părților și al autorităților, dar și importanța pentru cel interesat a obiectului procedurii.

Raportând criteriile mai sus menționate la speță, complexitatea cauzei este dată de gravitatea faptelor, diversitatea probelor, situație ce justifică întinderea procesului penal pe o perioadă anume; față de al doilea criteriu referitor la atitudinea inculpatului, trebuie subliniat comportamentul inculpatului care a stat în pasivitate în faza de urmărire penală, urmând ca în faza de cercetare judecătorească să solicite la fiecare termen de judecată administrarea a numeroase probe, unele dintre ele necesitând timp îndelungat pentru administrare, iar față de al treilea criteriu, privind comportamentul instanțelor de judecată, constată că începând cu data înregistrării apelului, instanța a depus diligențe pentru soluționarea corectă a cauzei și pentru aflarea adevărului respectând dreptul la apărare al inculpatului, iar instituțiile statului, pe de o parte, Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Brașov a efectuat deja expertiza grafică, fiind depus la dosar raportul de expertiză, iar, pe de altă parte, expertiza medico legală urmează a fi finalizată, iar raportul de expertiză medico legală va fi înaintat până la următorul termen de judecată, din 06.03.2014.

Această cauză este foarte complexă, cu un specific anume, câtă vreme nu se găsește presupusul cadavru al victimei, iar inculpatul, pe lângă fapta de omor, este suspectat și de deșesarea și ascunderea cadavrului, precum și de exercitarea unor acțiuni ulterioare săvârșirii pretinselor fapte, în scopul ascunderii și înlăturării urmelor infracțiunii.

Această bănuială rezultă din comportamentul inculpatului care nu a reclamat dispariția soției decât după mai multe zile, interval de timp în care organele de poliție nu au putut face cercetări în domiciliul comun sau în alte locații frecventate de victimă, după cum nu au putut solicita informații de la cunoscuții acestuia.

În acest context, întârzierea cercetării dispariției victimei, provocate de însuși inculpatul din cauză, a fost de natură a crea suspiciunea ascunderii cadavrului și a

înlăturării urmelor din apartament, locul unde se presupune a fi comise infracțiunile, prin curățarea spațiilor și a obiectelor din apartamentul domiciliu comun, prin scoaterea din acesta a unor obiecte ce puteau purta urme de sânge ale victimei, probe necesare desfășurării anchetei penale, prin aplicarea unor straturi suplimentare de glet și vopsea pe un perete al apartamentului unde se presupune că ar fi existat cele mai multe urme de sânge. De asemenea, raportul de expertiză medico legală cu importanță decisivă în cauză, ce urmează a fi efectuat și depus, impune încă măsura privativă de libertate, câtă vreme această probă, prin demersul instanței de apel, este administrată cu celeritate.

În concluzie, în opinia mea, față de complexitatea deosebită a cauzei și de specificul acesteia, nu se poate reține că s-ar fi depășit termenul rezonabil al privării de libertate a inculpatului și, drept consecință, că se impune înlocuirea măsurii arestului preventiv în cazul inculpatului Cioacă Constantin Cristian.

Referitor la revocarea măsurii arestării preventive sunt de acord cu opinia majoritară, în sensul că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art.242 alin.1 Cod procedură penală, motive pentru care nu mai reiau argumentația pertinentă.

Astfel, constatând că măsura arestării preventive este justificată în raport cu cele trei criterii stabilite prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului și cu probele existente la dosarul cauzei, prin trecerea unei perioade de timp rezonabile de la arestul preventiv al inculpatului de circa un an de zile, opinez pentru respingerea, ca neîntemeiate, a cererilor de revocare și înlocuire a măsurii arestării preventive, formulate în această cauză.

Judecător,
E.M.Rusu

